

ЈУЛИЈАН ТАМАШ

ИСПРЕД СМРТНОГ ТАЛАСА

ДА БУДЕТ ВОЉА ТВОЈА

*Теби која једина знаш циӣа ми је чинӣи или не чинӣӣи
како на земљи иако и на небеси
окрећем своје лице и с̄иуциӣам очи своје
ӣодно ивојих ноџу*

*Гдеџод кренула иред иобом су
и не заобиђи их
но иоџледај у њих
као циӣо ириличи Боџу*

*Ако се у њих и не заџледаш
нећеш се о њих с̄иоиаћи.
Увек на корак ис̄ред охолос̄ӣи ће иӣи измаћи.*

*Дај ми днес да моџу уснама колена иӣи доиаћи
Као лахор леиӣњу жеџу срце иаћи.*

*Када иоџледом урониш у иодас̄ӣр̄ӣе очи
у вјеке вјекова знаћеш ме као шеву
која само за иебе ове недеље
мешајући у све ио џлас звона са цркве
након службе унуку на иуиу у здравље
слави ие и чезне за иобом у високом иодневу*

Не веруј Дунаву
ши̋о љубави доноси али и односи.
Сй̋сй̋и й̋о̋лед й̋одно својих но̋у
као ши̋о й̋риличи Бо̋у.
Чӳнеш своју шеву.

ВЕЋ ГОДИНА МИНУ

Светозаре Милеићу, српски сине,
заборавице соколови твоје тирубе зов.
Зови, само зови! Понови, смалаксала им крила,
а ни срца нису што су некоћ била.

Само ја још клечим уз скуће ти.
Чекам нећеш ли се сеићи, моја Љубави,
и раширених скућа дошећаји, сусићи
замаљене очи где желех сагорети.

Ко свећа што не догорева ти сам, у сну.
Можда ћеш једном и проћи.
Несиђуран хоћеш ли се присеићи о чему би реч,
хоћеш ли прозебле руке на Центуриону
и моме сагорелом телу огрејати, светлоси ирени
и негде у кућку своје душе похранији је
као морнар Северњачу да не залућа изражећ
где су твоји предели још нејосећени.

На зов Милеићеве тирубе, вековне му зајовести,
узећу твој длан како смо увек желели,
у сумрак, иако нам блиским а истовремено далеким
Ширандом прошећаји. Нису још сви твоји цветови свели.

КИКИНДСКО ЈУТРО У ПОСТУ

Јесће да ми ѓлава осћа на ѓању сћароѓ дуда
с очима окренућим небу и ѓвојим ликом у њему.
Јесам Јулијан, налик Жилијену Сорелу
из Сћендаловоѓ Црвеног и црног, али до јуче не знах
да ли ће је ико ѓокућим, ѓде ће заврћим моја ѓлава,
какви су обичаји у ѓвом манасћиру.
На буњичћу да ли ће израсћи бели цвет
раскоћних кикиндских бундева ил осћаћу заћурена лудаја.
Не веровах да ћец ме сачуваћи злоѓ усуда.

Не ѓрећознах краљицу
щћо ѓлаву ми сћави у зобницу.
Ваша лейщца времена нису злехуда заблуда.
Док је, макар мрћиве, ѓлаве, ѓубав је жива.

Тећка ще ко некад девојчицу исћраћа у щколу,
Ја ще чекам да ѓоносан, с ѓобом, улицом ѓроћем
не би ли сћарци, девојчице и дечаци,
завидели ми у још увек исћој улици.

Тоѓ јућра у време ѓосћа
Кикиндом мину сћарац заћледан у девојчицу и ѓрофесорицу.
Ненадана ѓозба у ѓесми за сва времена. Досћа.

БЕЛУТАК ХИТНУТ У МИРНУ ВОДУ

Последњи дан фебруара, болном од рака,
ошвара се лей. Скућљамо белућке као деца.
Један ми ошва од дејиньсџива у џеју од шџилхозна,
оних шџио чувала је мајши
да се сејши своје и моје младосџи.
Облином, на ивици радноџ сџола, на шџебе ме сећа.

Немарно хиџнух белућак у оџледало мирне воде
са жељом да уџиџам, ко некад, колико је саџи.
Кад оно, џи схваџи, све сличџе ми враџи.
Слика уређеноџ свеџа џред џобом се разџи.
Не сазнах колико је саџи. Чујем џласове.
Ево еха џројасџи џвоџа свеџа. Нека, нека.
Требало је одавно, и није шџеџи.

Зароних за белућком. Вода измива сџирасџи
од наводноџ џреха. У џубави лековџиџа,
бисџира од чежњи, нежносџи и уздаха џубавника,
није џоузdana за чиџање судбина. Поџуџ мајџере брижна
сачува белућак. Захваџих џа с џесковџиџих обала и дна.
Милујем џа џоџледом џоџуџ разџолићених џи облина
насред радноџ сџола, срца, за шџе вавек ошворена длана.

МОЛИТВА ПРЕД ВАСКРС

Ако се не сећаш да те подсећим.
Двадесетогодишња прошле године твојом улицом
у два сата и четрдесет пет минута изјутра идући ти у сусрет.
У Ускршњој песми, живи Исус, молих те: прихвати ме!

И рекох ти: ослављам те да сејеш за нови свет.
Храбрости је сејати да би други жели. Али ти је Ускрс.

Устадох из гроба, али не Христ.
Од Христа из улице Драге Сисаћ
Оста ми његова пашња и Крст.

Пали анђео, дајем ти своја крила
да би на небо се узнела,
дајем ти своје руке да би грлила
кој будеш пожелела.

Без крила, без руку
дођузах до твојих колена.
Ојче мој, Госпoде мој,
ако не олакшај, разумеј моју муку.
Утешу моју подари на Ускрс њој.

(Вже на санах, лирика 2015.)